

สำนักบัญชีประชาชาติ

จดหมายข่าว

บัญชีประชาชาติ

ฉบับที่ 15

ประจำไตรมาส 3 ปี 2552

อะไร...ในเล่ม

สำนักบัญชีประชาชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สต็อกทุนคืออะไร

ลัดเลาะ สบป อาคาร 4 ชั้น 4 บวก 5

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน

เรียบเรียงโดย
กุลตรี สุนปาน

วิกฤตเศรษฐกิจในขณะนี้ยังเป็นที่ถกเถียงกัน โดยทั่วไปในหมู่นักวิชาการ นักธุรกิจ นักการเมืองและประชาชนว่าเศรษฐกิจฟื้นตัวหรือยัง หากฟื้นตัวแล้วจะเป็นไปในลักษณะรูปตัว L ตัว V หรือตัว W ทำให้หลายๆองค์กร หลายๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนได้ออกรายงานแสดงความความคิดเห็นสู่สาธารณะเป็นจำนวนมาก ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจหลายๆ ตัวถูกนำมาใช้เพื่อเป็นข้อมูลชี้สถานะทางเศรษฐกิจ โดยหนึ่งในดัชนีชี้วัดที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันดี ได้แก่ ตัวเลขในระบบบัญชีประชาชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 บัญชีหลัก ได้แก่ บัญชีรายได้ประชาชาติ (National Income Account) ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input Output Table) บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds Accounts) บัญชีดุลแห่งชาติ (National Balance Sheets) และดุลการชำระเงิน (Balance of Payments) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หลายๆ คนคุ้นเคยกันดีคือ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือ GDP

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds Accounts) เป็นข้อมูลเศรษฐกิจอีกบัญชีหนึ่ง ที่สามารถแสดงให้เห็นว่า ภาวะเศรษฐกิจเป็นเช่นไรในขณะนั้น ก่อนอื่นเรามาทำความรู้จักกับบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds Accounts) หรือที่เรียกกันติดปากว่า บัญชี FF ดังได้กล่าวข้างต้น บัญชีนี้เป็นบัญชีหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในระบบบัญชีประชาชาติ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างออมและการลงทุน ที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นใน

ศัพท์บัญชีประชาชาติ :

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (Flow of Funds Accounts)
หมายถึง บัญชีที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการออมและการลงทุน กับกิจกรรมทางการเงินของภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ โดยแสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาของเงินทุนและการใช้ไปของเงินทุน โดยผ่านเครื่องมือทางการเงินประเภทต่าง ๆ เช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร พันธบัตร หุ้นทุน และหุ้นกู้ เป็นต้น

ระบบเศรษฐกิจ กับกิจกรรมทางการเงินของภาคเศรษฐกิจต่างๆ แสดงถึงแหล่งที่มา (Source of Fund) และการใช้ไปของเงินทุน โดยผ่านเครื่องมือทางการเงินประเภทต่างๆ เช่น เงินสด เงินฝากธนาคาร พันธบัตร หุ้นทุน หุ้นกู้ และสินเชื่อการจำนอง เป็นต้น

ในระบบเศรษฐกิจประกอบด้วย ภาคเศรษฐกิจจริง (Real Sector) และภาคสถาบันการเงิน (Financial Sector) โดยภาคเศรษฐกิจจริง หมายถึง ภาคเศรษฐกิจที่ทำการผลิตสินค้าและบริการและมีการใช้จ่ายสินค้าและบริการอื่น โดยแสดงรายละเอียดของผลผลิต ผลตอบแทน ปัจจัยการผลิต การบริโภค การลงทุนและการส่งออกสุทธิ ซึ่งประกอบไปด้วย ภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ ภาครัฐบาล และภาคต่างประเทศ ส่วนภาคสถาบันการเงิน หมายถึง ภาคเศรษฐกิจที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับธุรกรรมด้านการเงินที่เป็นตัวกลางทางการเงินระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ หรือทำหน้าที่บริการเสริมสถาบันการเงินหรือธุรกิจประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ เช่น ธุรกิจธนาคารที่รับฝากเงินและให้กู้เงิน ธุรกิจประกันภัย โรงรับจำนำ สหกรณ์กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) กองทุนประกันสังคม และสถาบันการเงินอื่นๆ เป็นต้น

ข้อมูลเงินออมและการลงทุนจากบัญชีรายได้ประชาชาติ จะถูกนำไปแสดงและกระจายลงตามภาคเศรษฐกิจต่างๆ ในบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน ทำให้เห็นภาพความแตกต่างระหว่างเงินออมและการลงทุน (Surplus or Deficit) ในแต่ละภาคเศรษฐกิจ โดยในระบบเศรษฐกิจรวม

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (ต่อ)

(Whole Economy) ซึ่งรวมภาคต่างประเทศ เงินออมจะเท่ากับการลงทุน แต่ในภาคเศรษฐกิจย่อย เงินออมไม่จำเป็นต้องเท่ากับการลงทุน ถ้าภาคเศรษฐกิจใดการลงทุนมีมากกว่าเงินออมก็หมายถึงภาคเศรษฐกิจนั้นขาดแคลนเงินออม จึงต้องกู้ยืมจากภาคเศรษฐกิจอื่น ซึ่งความต้องการเงินทุนนั้นยังครอบคลุมถึงการนำไปลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินอีกด้วย ดังนั้นการให้กู้ยืมของแต่ละภาคเศรษฐกิจจะเท่ากับเงินที่ให้กู้ หักด้วยเงินที่กู้มา ซึ่งการให้กู้ยืมของแต่ละภาคเศรษฐกิจจะเป็นบวกหรือลบขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความต้องการเงินทุน และระดับเงินออมในช่วงเวลาเดียวกันว่ามีเพียงพอหรือไม่

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุนบ่งบอกภาวะเศรษฐกิจอย่างไร

จากผลการศึกษาเรื่อง บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน: ภาพสะท้อนการเปลี่ยนแปลงภาคการเงินของไทย* ในช่วงปี 2533-2550 โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลา คือ ช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 (พ.ศ.2533-2538) ช่วงวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 (พ.ศ.2539-2544) และช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 (พ.ศ.2545-2550) พบว่า จากการที่ประเทศไทยประสบ

* เอกสารประกอบการสัมมนาประจำปี 2552 สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาคและสำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง "บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน: ภาพสะท้อนการเปลี่ยนแปลงภาคการเงินของไทย" โดย เสาวนีย์ ภูสุมกุลและ อุดมสุข เขียวพงศ์ วันที่ 21 กันยายน 2552 ณ โรงแรม เซ็นทารา แกรนด์ กรุงเทพมหานคร

ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ก่อให้เกิดผลกระทบต่อโครงสร้างภาคเศรษฐกิจค่อนข้างรุนแรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนย้ายแหล่งที่มาของเงินทุนของแต่ละภาคเศรษฐกิจหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ดังจากข้อมูลบางส่วนของผลการศึกษาข้างต้น ดังนี้

● ภาคเศรษฐกิจจริง

เป็นที่ทราบดีว่าก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจนั้น มีการกู้เงินจากต่างประเทศสูงมาก จากข้อมูลพบว่า ภาคเศรษฐกิจจริงมีการระดมเงินทุน (ค่าเฉลี่ยต่อปี) เท่ากับ 2,096,055 ล้านบาท โดยได้จากแหล่งเงินทุนต่างประเทศถึง 1,150,710 ล้านบาทหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 54.9 ต่อเงินทุนรวมของภาคเศรษฐกิจจริง ต่อมาเมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ การระดมทุนส่วนใหญ่กลับเปลี่ยนแปลงมาเป็นเงินทุนภายในประเทศ ซึ่งเท่ากับ 437,929 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 79.6 ต่อเงินทุนรวมของภาคเศรษฐกิจจริง และเงินทุนจากภายในประเทศยังคงมีบทบาทต่อเนื่อง โดยส่วนใหญ่ได้มาจากสถาบันการเงินของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ในขณะที่ปริมาณเงินทุนต่างประเทศแม้ว่าจะปรับตัวดีขึ้น แต่ยังปรับตัวได้ไม่เท่ากับในช่วงก่อนเกิดวิกฤต

แหล่งที่มาของเงินทุน

(หน่วย : ล้านบาท)

	ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ (2533-2538)	วิกฤตเศรษฐกิจ (2539-2544)	หลังวิกฤตเศรษฐกิจ (2545-2550)
ภาคเศรษฐกิจจริง			
เงินทุนรวม	2,096,055	550,466	1,688,414
❖ ต่างประเทศ	1,150,710	112,538	737,090
❖ ภายในประเทศ	945,345	437,929	951,324
- สถาบันการเงิน	776,243	111,808	553,303
- อื่นๆ	169,102	326,121	398,021
ภาคสถาบันการเงิน			
เงินทุนรวม	936,034	454,799	906,566
❖ ต่างประเทศ	198,600	-136,398	31,527
❖ ภายในประเทศ	737,434	591,197	875,039
- สถาบันการเงิน	99,485	219,811	125,794
- อื่นๆ	637,949	371,387	749,245

หมายเหตุ : ข้อมูลในแต่ละช่วงเวลา เป็นข้อมูลเฉลี่ย 6 ปี

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (ต่อ)

• ภาคสถาบันการเงิน

ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ภาคสถาบันการเงิน ระดมเงินทุน (ค่าเฉลี่ยต่อปี) เท่ากับ 936,034 ล้านบาท เป็นเงินทุนที่มาจากภายในประเทศเท่ากับ 737,434 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.8 ต่อเงินทุนรวมของภาคสถาบันการเงินเฉลี่ย ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจมีการระดมทุนเท่ากับ 454,799 ล้านบาท ส่วนใหญ่ยังเป็นเงินทุนที่ระดมได้ภายในประเทศเท่ากับ 591,197 ล้านบาท เป็นที่น่าสังเกตว่า เงินทุนที่สถาบันการเงินระดมทุนได้ในช่วงนี้มีมูลค่ามากกว่าเงินทุนรวม เนื่องจากส่วนหนึ่งต้องนำไปชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศ และหลังวิกฤตเศรษฐกิจ การระดมทุนยังคงมาจากภายในประเทศเท่ากับ 875,039 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 96.5 ต่อเงินทุนรวมของภาคสถาบันการเงินเฉลี่ย

**เงินทุนรวมของประเทศ หมายถึง
เงินทุนทั้งหมดที่ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้มา
เพื่อชดเชยการขาดแคลนเงินทุน**

หากพิจารณาปริมาณเงินทุนที่เคลื่อนย้ายในแต่ละช่วงเวลา พบว่า

ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ ประเทศไทยมีเงินทุนเคลื่อนย้าย (ค่าเฉลี่ยต่อปี) เท่ากับ 2,932,604 ล้านบาท โดยเงินทุนส่วนใหญ่มาจากภายในประเทศเท่ากับ 2,151,787 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.4 ต่อเงินทุนทั้งหมดเฉลี่ย ซึ่งมาจากภาคสถาบันการเงินถึงร้อยละ 42.9 และเงินทุนที่ระดมจากภาคต่างประเทศเท่ากับ 780,817 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.6 ต่อเงินทุนทั้งหมดเฉลี่ย

ช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ เงินทุนเคลื่อนย้ายเท่ากับ 785,454 ล้านบาท ลดลงจากช่วงก่อนวิกฤต ส่วนใหญ่ยังเป็นเงินทุนจากภายในประเทศเท่ากับ 874,195 ล้านบาท ซึ่งมาจากภาคครัวเรือนฯ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61.5 ต่อเงินทุนที่มาจากภายในประเทศเฉลี่ย ส่วนเงินทุนที่ระดมจากต่างประเทศในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจลดลง 88,740 ล้านบาท

การเปลี่ยนแปลงของการเคลื่อนย้ายเงินทุน (หน่วย : ล้านบาท)

	ก่อนวิกฤต เศรษฐกิจ (2533-2538)	วิกฤต เศรษฐกิจ (2539-2544)	หลังวิกฤต เศรษฐกิจ (2545-2550)
เงินทุนเคลื่อนย้าย	2,932,604	785,454	2,468,042
❖ ต่างประเทศ	780,817	-88,740	283,500
❖ ภายในประเทศ	2,151,787	874,195	2,184,542
- สถาบันการเงิน	922,898	166,926	929,902
- อื่นๆ	1,228,889	707,269	1,254,640
➢ ธุรกิจฯ	590,166	131,176	463,570
➢ รัฐบาล	109,472	38,591	74,717
➢ ครัวเรือนฯ	529,251	537,502	716,354

หมายเหตุ : ข้อมูลในแต่ละช่วงเวลา เป็นข้อมูลเฉลี่ย 6 ปี

การทำธุรกรรมภายในสถาบันเดียวกันจะไม่นับรวมอยู่ในบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน เช่น ระหว่างสถาบันการเงินด้วยกัน เป็นต้น

หลังวิกฤตเศรษฐกิจ เงินทุนเคลื่อนย้ายเท่ากับ 2,468,042 ล้านบาท มาจากภายในประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 88.5 ต่อเงินทุนทั้งหมดเฉลี่ย ซึ่งส่วนใหญ่มาจากภาคสถาบันการเงินร้อยละ 42.6 ใกล้เคียงกับช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ และเงินทุนที่ระดมจากภาคต่างประเทศเท่ากับ 283,500 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.5 ต่อเงินทุนทั้งหมดเฉลี่ย

จากข้อมูลข้างต้นดังกล่าว สรุปได้ว่า โครงสร้างภาคเศรษฐกิจจริงของไทยในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจนั้น เงินทุนจากต่างประเทศเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญและมีบทบาทอย่างมาก โดยมีมูลค่าเฉลี่ยต่อปีถึง 1,150,710 ล้านบาท แต่เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ภาคต่างประเทศกลับลดบทบาทลงเหลือเพียง 112,538 ล้านบาท และแม้ว่าภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นมาเป็น 737,090 ล้านบาท แต่ยังต่ำกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤต ส่วนแหล่งเงินทุนจากภายในประเทศ ถือได้ว่าเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากในช่วงก่อนและหลังวิกฤตเศรษฐกิจ มีมูลค่าที่ใกล้เคียงกัน อยู่ที่ประมาณกว่า 9 แสนล้านบาทโดยเฉลี่ยต่อปี และหากพิจารณาลึกลงไปที่การเคลื่อนย้ายทุน จะเห็นว่าภาคสถาบันการเงินและภาคธุรกิจ มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนลดลงมากในช่วงวิกฤต และได้ปรับตัวขึ้นในช่วงหลังวิกฤต ส่วนภาคครัวเรือนฯ มีการเคลื่อนย้ายทุนอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงหลังวิกฤต ซึ่งน่าจะเป็นแหล่งเงินทุนที่มีบทบาทสำคัญในอนาคต

บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (ต่อ)

ดังนั้น บัญชีเศรษฐกิจเงินทุนจึงเป็นอีกแหล่งข้อมูลหนึ่งที่แสดงภาวะเศรษฐกิจ และช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความถูกต้องในข้อมูลเศรษฐกิจอื่น ๆ ซึ่งหากสนใจรายละเอียดเพิ่มเติมสามารถ **download** รายละเอียดทั้งบทความการสัมมนาและข้อมูลบัญชีเศรษฐกิจเงินทุนได้ที่ เว็บไซต์ของ สศช. ที่ www.nesdb.go.th หรือติดต่อโดยตรงได้ที่สำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

สต็อกทุน (Capital Stock)

สมบัติ กิจการร่วม

การดำเนินธุรกิจเพื่อผลิตสินค้าและบริการ เราจำเป็นต้องลงทุนในสินทรัพย์ทั้งที่เป็นสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets) ได้แก่ สิ่งก่อสร้างและเครื่องจักรอุปกรณ์ และสินทรัพย์ทางการเงิน (Financial Assets) และเมื่อรวมทุกหน่วยธุรกิจ จะทำให้ได้มูลค่าทุนที่ลงไปของประเทศ ดังนั้น การจัดทำบัญชีสต็อกทุนของประเทศไทยที่สำนักบัญชีประชาชาติจัดทำขึ้น จึงเป็นการนำเสนอผลรวมของทุน (Gross Capital Stock: GCS) เฉพาะที่เป็นสินทรัพย์ถาวร (Fixed Assets) ที่สะสมมาเรื่อยๆ ตามอายุการใช้งานของสินทรัพย์ประเภทนั้นๆ และเมื่อทำการผลิตไประยะหนึ่งก็จะมีมีการปลดระวางสินทรัพย์ที่ไม่สามารถใช้เพื่อการผลิตได้ออกจากกระบวนการผลิต ซึ่งการวัดค่าสต็อกทุนจะวัด ณ วันสิ้นปี และเมื่อหักค่าเสื่อมราคาสะสมของสินทรัพย์ทุกประเภทที่ใช้ในกระบวนการผลิตแล้ว จะได้มูลค่าสต็อกทุนสุทธิ (Net Capital Stock: NCS)

การคำนวณมูลค่าสต็อกทุนนั้น เป็นการประมาณค่าสต็อกทุนทางอ้อมโดยวิธีการสะสมทุนนิรันดร์ (Perpetual Inventory Method: PIM) ซึ่งใช้ข้อมูลพื้นฐานจากการสะสมทุนถาวรที่คำนวณภายใต้ระบบบัญชีประชาชาติ โดยหามูลค่าของสินทรัพย์ถาวรที่มีอยู่ทั้งหมด ณ ปีใดปีหนึ่งโดยมูลค่าดังกล่าวครอบคลุมทุนส่วนที่ได้ลงทุนในอดีตตั้งแต่ปีเริ่มแรกของการใช้งานรวมกับที่จัดหาเพิ่มเติมในปีต่อมา หักด้วยส่วนปลดระวางออกไปจากขบวนการผลิตจนถึงปีสุดท้ายที่ต้องการวัดสต็อกทุน มูลค่ารวมของสินทรัพย์ถาวรตามราคาปีที่ต้องการหาที่ยังไม่ได้หักค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวร เรียกว่า สต็อกทุน (Gross Capital Stock) สินทรัพย์ถาวรทุกชนิดเมื่อถูกใช้งานแล้วจะมีการสึกหรอและชำรุดเสียหายในระหว่างการผลิต ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรลดลงไปทุกปีตามสภาพการใช้งาน มูลค่าการสึกหรอในแต่ละปีเรียกว่า ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) และเมื่อต้องการทราบมูลค่าของสินทรัพย์ที่คงเหลืออยู่ในราคาตามสภาพต้องนำสต็อกทุนเบื้องต้นหักด้วยค่าเสื่อมราคาสะสม (Accumulative Depreciation) หรือนำสต็อกทุนสุทธิปีที่แล้วบวกด้วยการลงทุนที่เกิดขึ้นในปีนั้นๆ หักด้วยค่าเสื่อมราคารายปีมูลค่าที่ได้เรียกว่า สต็อกทุนสุทธิ (Net Capital Stock)

สำหรับการจัดทำสต็อกทุนของประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำบัญชีดุลแห่งชาติ (National Balance Sheet) ที่เป็นหนึ่งในห้าบัญชีหลักของระบบบัญชีประชาชาติ ทั้งนี้เพื่อรายงานสถานการณ์ของทุน (สินทรัพย์ถาวร) ทั้งหมดที่ถูกใช้เป็นปัจจัยการผลิต (Factor of production) สำหรับการผลิตสินค้าและบริการและก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม หรือ GDP ในระบบเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังนำไปใช้เป็นตัวแปรในแบบจำลองเพื่อวัดผลิตภาพ (Productivity) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP) และผลิตภาพทุน (Capital Productivity) เพื่อชี้ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงหรือศักยภาพในการใช้ปัจจัยทุนในแต่ละช่วงเวลาของประเทศ การนำเสนอข้อมูลสต็อกทุนจะจำแนกตามประเภทสินทรัพย์ถาวร ตามสถาบัน และตามสาขาการผลิต

อาคาร 4 ชั้น 4 บวก 5

สวัสดี...หน้าฝนจ้า... มีเรื่องความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นใน สบป. มาบอกเล่ากันอีกแล้ว

แต่ก่อนจะเล่า ขอให้ทุกท่านระวังรักษาสุขภาพหน่อยนะ เพราะลมฟ้าอากาศแปรปรวนซะเหลือเกินน... เดี่ยว... ฤดูฝน...เดี๋ยว ..ป่าหิม่า...

จากฉบับที่แล้ว ที่บอกไปว่า ชาวสำนักบัญชีประชาชาติ ร่วมกับ ชาวสำนักเศรษฐกิจมหภาค จะมีการจัดสัมมนาสายงานนั้น.....พวกเราได้มีการจัดสัมมนากันทั้งที่ กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยที่ กรุงเทพฯ จัดขึ้นที่ โรงแรมเซ็นทารา แกรนด์ วันที่ 21 กันยายน 2552

ในหัวข้อ.... เรื่อง **"วิกฤตการเงินโลก...กับการเปลี่ยนแปลงภาคการเงินไทย"**

โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ....

➢ **ทิศทางการปรับตัวและความท้าทายของภาคการเงินภายหลังวิกฤติ Sub-Prime**

➢ **บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน : ภาพสะท้อนการเปลี่ยนแปลงภาคการเงินของไทย**

และยังได้รับเกียรติการปาฐกถาพิเศษ จากท่าน ดร.ทง พิทยะ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เรื่อง "บริบทการเงินใหม่หลังวิกฤติเศรษฐกิจโลก" ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมสัมมนาอย่างล้นหลาม ใครสนใจ ขอเชิญ download เอกสารประกอบการสัมมนาได้จาก website ของ สศช. ที่

www.nesdb.go.th

อีกงานสัมมนาหนึ่งก็คือ.....การสัมมนาสายงานต่างจังหวัด เราจัดขึ้นที่ โรงแรมทวาราวดี จ.ปราจีนบุรี โดยงานนี้พวกเรา ได้ไปดูงานที่โรงงานกระดาษ double A ได้รับฟังการบรรยาย จากเจ้าหน้าที่บริษัท รับรู้ถึงขั้นตอนกระบวนการผลิต....และกว่าจะเป็นกระดาษหนึ่งแผ่น ให้เราใช้ ต้องใช้ทรัพยากรอย่างมาก.....ทำให้ต้องใช้กระดาษอย่างคุ้มค่า (เข้ากระแสตลาดภาวะโลกร้อนชะง่อน)

ต่อมาพวกเราก็รวมหัวช่วยกันวางแผน พัฒนาปรับปรุงแผนงาน

ที่จะต้องทำในปีหน้าและนำเสนอผู้บริหารสายงานพร้อมรับฟังนโยบาย และจากนั้นร่วมทำกิจกรรมกระชับสัมพันธ์มิตรอันดี ในหมู่พวกเราชาวสองสำนักฯ กับสองกลุ่มงาน บรรยายภาคเป็นไปอย่างชื่นมื่น ฉันทพี่น้อง เรียกได้ว่า **ลิมอายุลิมตำแหน่งหน้าที่** กันเลยทีเดียว....สร้างความกลมเกลียวสมานฉันท์กันอย่างแรง **สรุปว่างานนี้มีแต่ Win-Win กันทั่วหน้า**

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

นายอำพน กิตติอำพน เลขาธิการฯ นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รองเลขาธิการฯ
นายปรเมธี วิมลศิริ รองเลขาธิการฯ นายณพพร มนูญผล ผู้อำนวยการสำนักบัญชีประชาชาติ

คณะทำงาน

นางสมจิตต์ จรรย์พงษ์ ที่ปรึกษา นายสมบัติ กิจจารุงษ์ นางสาวกิงกมล เลิศอิตินันท์กุล นายวิเชียร ภูมิดี นางสาวบุญญา อักษรศิริโอภาส
ที่ติดต่อ

สำนักบัญชีประชาชาติ (สบป.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบ กรุงเทพฯ 10100

Tel 0 2280 4085 ext. 6186, 6178, 6182, 6192 Fax 0 2281 2466

e-mail: nao@nesdb.go.th website: www.nesdb.go.th